

Жити і нести Благовіст

Місіонерська салезіянська Америка зібралася 23-31 квітня у Какоейрі-де-Кампо (Белу-Орізонті, Бразилія), щоб виробити практичні шляхи для життя і несення Першого Благовісту Ісуса Христа в різні галузі та сектори салезіянської місії.

72 співбратів і сестер з усієї Америки приїхали на зустріч, осяяні підсумком регіональних семінарів, які відбувалися протягом року на всіх континентах, на тему багатства Запобіжної Системи та інших душпастирських досвідів салезіянського контексту.

Учасники створили різні групи для участі та обміну конкретним досвідом, роздумів про критерії та оперативні рішення для анімації Провінцій та вироблення оперативних засобів для Благовісту в школі, молодіжних центрах і парохіях серед населення, дітей і молоді, що перебуває в зоні ризику.

Все це було пережито в умовах багатой духовності роздумів над Божим Словом і салезіянським братерством.

Кожен учасник від sdb та fma спрограмував, як запропонувати плоди семінару своїй Провінції та нації.

Таким чином, як 72 учні Христа, були зібрані від США до Чілі, щоб нести добру вістку, яка відповідає всім салезіянським структурам.

І пакарай (Парагвай) у Березні прийняв Спільну Візитацію Південного Регіону. Вона було підсилена братнім спогадом пролітої крові Салезіянина-Місіонера о. Рудольфа Люнкенбайна. До його мучеництва (Мерурі-Бразилія, 15 липня 1976) приєднався молодий вірний співпрацівник Сімон Бороро. 40 років по тому розпочато процес їх мучеництва. "Рудольф і Сімон стали життям для життя!", співається у відомому гімні з цієї нагоди, який стає популярним у південноамериканських салезіянських регіонах.

Зберегти пам'ять про місіонерів, які сіяли своєю кров'ю і потом нове життя Ісуса Христа, через салезіянську харизму – це шлях до збереження місіонерського духу Згромадження.

Вони теж "залишилися з нами!".

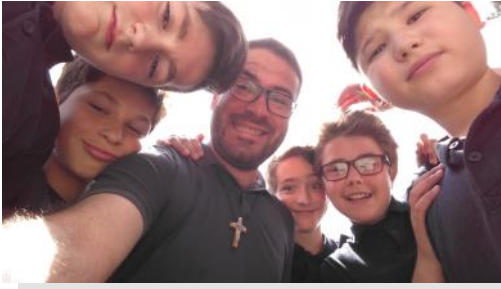
Отець Боско продовжує стукати в серця молоді, щоб юні салезіяни були готовими покинути все і піти, щоб "залишитися з ними" ... ad vitam, назавжди!

о. Гільєрмо Базаньєс SDB
Радник у справах місій

G. Basanes

РАДІСТЬ СЛУЖІННЯ ГОСПОДЕВІ

Історії місіонерів завжди захоплювали мене, тож після кількох місіонерських таборів у Гватемалі, я поговорив про місіонерський дух з духовним провідником преновіціату і сповідником, а також з місіонерами, які свого часу відчували цей запал, а тепер несуть повсюди дух нашої харизми. Я часто молився перед Кивотом або на вервиці, щоб зрозуміти своє покликання, щоб мужньо відповісти на любов життя. мене вразила відповідь о. Чеккі: *“Якщо ти вже довірив своє життя Богові... насолоджуйся мріями. Дозволь вести тебе, дозволяй Йому привести до молоді, яка чекає на тебе. Люби те, що Він задумав для тебе. Довір-*

ся Йому і станеш щасливим”. Деякі співбрати казали мені: *“Навіщо їхати на місії, якщо тут море роботи?”*. Так. Роботи не бракує. Але таке Згромадження єдине в світі, а молодь чекає на нас. Якщо це Божий виноградник, то Він розбереться, як розподілити працівників. Ми повинні відповісти на те, що Він просить, йдучи з любов'ю туди, куди Він нас кличе. І я от думаю... Якби перші салезіяни-місіонери не ризикнули б, то ніхто б не взнав Отця Боско і нашу харизму!

Під впливом прагнення служити Господеві, я у 2015 році був направлений в Албанію та Косово. Це було неочікуване місце. Я звик думати, що місія це церква, переповнена людьми, а тут навколо тебе самі мусульмани, два співбрати і ще 18 католиків. Перші труднощі: відмовитися від ідеалу місії і зрозуміти цей регіон. Додамо труднощі з мовою та невіглаством щодо Ісламу. Це був чудовий виклик, з яким я впорався завдяки братам і молоді. а скільки радості, коли ти відчуваєш Божу присутність в дітях! Їх питання, наші дискусії і те, як ми слухали один одного, стали бальзамом для мого серця і моєю вдячністю Богові за місіонерське покликання. Я вважаю, що найбільшою радістю місіонера завжди будуть діти і співбрати.

Я вірю, що покликання місіонера є частиною салезіянського ДНК. Ти виходиш на вулицю, щоб знайти дітей, потім покидаєш свою країну, керуючись любов'ю до Бога. Наше покликання збагачується і живе в повноті, коли ми Божа мрія стає нашою мрією. Коли Його молодь стає нашою. Коли Його покликання стає нашим життям. Тому, якщо Бог кличе тебе на місії, дозволяй Йому вести тебе Своєю любов'ю, і йди туди, де на тебе чекає молодь. Повір, що це стане твоєю найбільшою радістю!

Отець Джузеппе Ліано, італієць, місіонер

Свідчення салезіянської місіонерської святості

*Отець П'єрлуїджі Камероні, СДБ,
Генеральний Постулятор в справах канонізації святих*

Слуга Божа Матільда Салем (1904-1961) мала нелегку подружню долю, оскільки в неї не було дітей. Її материнство було скеровано на сиріт і потребуєчих: *“Вони завжди будуть моїми дітьми. Як і всі ті, кого я зустріню з Божої волі”*. Вона долала всіх зусиль, щоб салезіяни відкрили дім у Алеппо (Сирія). У віці 54 років вона захворіла на рак і зробила надзвичайну обітницю: *“Боже, жертвую своїм життям за єдність християн, освячення священників та розквіт салезіянської діяльності”*.

Салезіянське Місійне Намірення

За салезіян, які працюють в зонах конфлікту

Щоб вони стали будівничими миру завдяки зброї “виховання” і проповіданню “Принципу Миру”.

Салезіянська присутність працює в багатьох частинах світу, які стали жертвами збройних, політичних, суспільних, етнічних і релігійних конфліктів, які часто стають жертвою комерційних зацікавлень; зацікавлень, які нехтують невинними і найбільш слабкими. Місія Салезіянської Родини, в такому контексті, є пророкою та безкорисливою, ми маємо бути будівничими миру, виховуючи до співжиття та людської гідності в ім'я Того, Хто є “нашим миром”.

